

Чудернацькі податки

Податок на повітря

- У Візантії сплачували майновий податок залежно від розмірів нерухомості – чим більшими вони були, тим більшу суму податку доводилось платити. Тому цей податок і назвали “податком на повітря”

Податок на зношення зубів

- На сході один паша брав з підданих податок на зношення своїх зубів. У такий спосіб він намагався компенсувати собі шкоду, яку нібито наносила його зубам неякісна місцева їжа.

Податок на вбивство

- У Стародавній Русі платили судове мито – “віру”: за вбивство невинного чужого холопа злочинець сплачував його господарю вказану ним суму та додатково князю 12 гривень. Якщо зловити убивцю не вдавалося, то “віру” платили мешканці того округу, де знайшли жертву.

Податок на горобців

- Цей податок впровадили у XVIII ст. У Вюртемберзі (Німеччина). Господар кожного дому зобов'язаний був знищити дюжину горобців, за що отримував 6 крейцерів. Якщо він не робив цього або не міг підтвердити факт знищення птахів, то мав сплатити в казну податок у розмірі 12 крейцерів.

Податок на очі

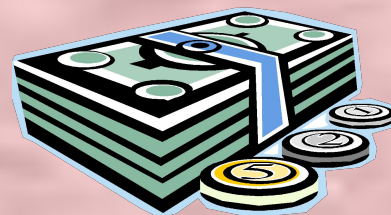
- На початку XVIII ст. Влада Башкирії впровадила податок на очі. Розмір платежу залежав від кольору очей – сірі оцінювались у 8 алтин (1алтин = 3 копійкам), а чорні – “лише” в 2-3 алтини.

Податок на туалети

- Римський Імператор Веспасіан впровадив податок на суспільні туалети. Коли його син Тит поморщився побачивши гроші, які привезли до палацу з "місць стягнення податкового платежу", Веспасіан сказав вислів, що став крилатим: "Гроші не пахнуть"

Каперські патенти

- Впроваджувалися в XVI – XVIII ст. багатьма морськими державами. Це був податок, сплачуваний корсарами країн, з яких вони походили або на території яких мешкали, за право грабувати судна інших країн у розмірі до третини добичі. До речі, за відсутність такого патенту відповідальність була найбільш суворою - смертна кара.

Податок на бороду

- Впроваджений у січні 1705 р. указом Петра І. усіх чоловіків, які носили бороди, було поділено на стани, і вони сплачували щороку відповідно від 30 руб. із простих городян до 100 руб. із царедворців. Селянам дозволялося носити бороду безкоштовно в своєму селі. Однак при в'їзді до міста і виїзді з нього вони повинні були сплачувати по копійці з бороди.

Податок на годинники

- У продовж року (1797) у Англії усі власники годинників сплачували за рік у казну 5 шилінгів.

Церковний податок

- **Запроваджено нині в Німеччині. Цей податок сплачується в складі прибуткового податку з громадян членами церковної організації за ставкою 9% від їхнього доходу та скеровується в доход церкви.**

Податок на капелюхи

Британський уряд використовував цей податок по відношенню до чоловічих головних уборів в період з 1784 по 1811 рр..

Очевидно, що у багатих громадян було більше дорогих капелюхів, а бідні могли мати один дешевий або не мали зовсім. На капелюхи під час виробництва наносилися спеціальні знаки, що свідчили про сплату податку.

Податок на бездітність

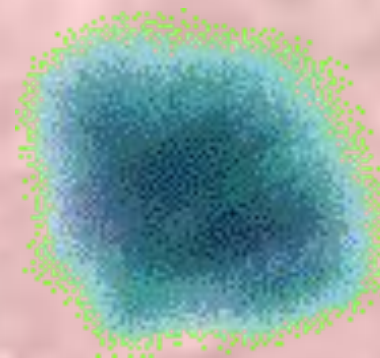
- Наприкінці 1941 р. Указом Президії Верховної Ради СРСР був запроваджений податок з неодружених, одиноких та малосімейних громадян. У народі його прозвали “податком на бездітність”. Він проіснував до початку 90-х років.

Податок на пил

- У Вірменії наприкінці ХХ ст. Міністерство економіки постановило, що населення зобов'язане оплачувати витрати на видалення пилу із розрахунку 1,91 драма (близько 2 грн.) за 1 кв. м. площі.

Податок на сміття

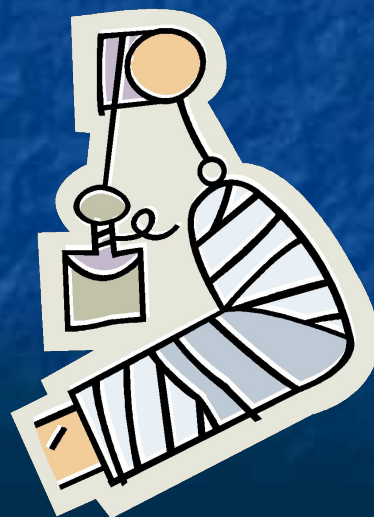
- Такий податок запроваджено в Болгарії. Розмір платежу визначають місцеві власті пропорційно балансовій вартості будівлі або залежно від кількості відходів. У середньому 0,3 – 0,5% вартості будівлі. Податок сплачується одночасно зі сплатою податку на нерухомість.

Гіпсовий податок

- Цей податок сплачується в Австрії гірськолижниками при спуску з гори. Зібрані кошти передаються австралійським клінікам. Адже щорічно в Австрійських Альпах травмуються близько 150 тис. лижників.

Податок на телевізор

Дотепер існує в Англії податок на **телевізор**, який нараховується на кожний апарат залежно від діагоналі екрана. Цікаво, що сліпий власник телевізора сплачує лише половину податку — адже він його може лише слухати як радіо.

Доживи до ста — і не сплачує податки

Усе правильно — доживши до ста років, громадянин має право на такий дійсно рідкісний у США привілей.

Висновок: Змінювалися часи, змінювалися податки, змінювалося відношення людей до їх суті і ролі:

- Невиправдано високі податки ставали причинами:
- війн і революцій;
- протистояння в суспільстві;
- зумовлювали зубожіння населення

- Водночас обґрунтоване і виважене застосування податків забезпечує:
- мир і злагоду;
- процвітання держави;
- добробут населення